

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ว่าด้วย การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๔๙

เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยตามที่กำหนดในมาตรา ๑๘(๓) ประกอบมาตรา ๔๙ และ ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงอาศัยอำนาจ ตามมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ออกข้อบังคับเพื่อกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ในการประชุมครั้งที่ ๙ / ๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกชื่อว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรว่าด้วยการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ให้ใช้บังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบังคับ กฎ ระเบียบ คำสั่ง และประกาศอื่นใด ในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วใน ข้อบังคับนี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการตรวจติดตามและประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย ที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย เป็นประธาน กรรมการอื่นที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ อีกจำนวน ๓ คน โดยมีเลขานุการสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งซึ่งสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ

ประธานกรรมการ และกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ข้อ ๖ กรรมการจากบุคคลภายนอกต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจและสนใจ ในกิจการและลักษณะงานของ

มหาวิทยาลัย

(๒) สามารถอุทิศเวลาเพื่อทำการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยได้

(๓) มีคุณธรรมจริยธรรม และมีความเที่ยงธรรม เป็นที่ประจักษ์

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายโดยคำพิพากษา หรือมีหนี้สินล้นพ้นตัว

(๕) ไม่เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ยกเว้นโทษฐานประมาท หรือลหุโทษ

(๖) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยฐานกระทำความผิดต่อหน้าที่ หรืออยู่ระหว่างการถูกสอบสวน

ลงโทษทางวินัยฐานกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ คณะกรรมการและกรรมการพ้นตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติ

(๔) สภามหาวิทยาลัยมีมติด้วยคะแนนเสียงสองในสาม ให้พ้นตำแหน่ง เนื่องจากบกพร่อง ต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย

ข้อ ๘ ในกรณีที่ตำแหน่งประธานกรรมการว่างลง ให้สภามหาวิทยาลัยมอบหมายให้ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิอื่นดำรงตำแหน่งแทน

สำหรับตำแหน่งกรรมการอื่นที่ว่างลง และมีวาระของการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่เกินกว่า ๙๐ วัน ให้มหาวิทยาลัยเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาคัดเลือกและแต่งตั้งบุคคลภายนอกที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อ ๖ ให้ดำรงตำแหน่งแทน เท่ากับระยะเวลาตามวาระที่เหลืออยู่

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ตามที่กำหนดในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ในการติดตามประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณ การจัดการ ศึกษาและการวิจัย ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้หน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่างๆ ของ มหาวิทยาลัยมาให้ข้อมูลหรือส่งมอบเอกสารหลักฐานแก่คณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาได้

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการติดตามตรวจสอบและประเมินผลงาน

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับการปฏิบัติ หน้าที่ของมหาวิทยาลัย และของอธิการบดี เพื่ออนุรักษ์ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ในมาตรา ๕๐ (๑) แห่ง พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗

ให้หลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในข้อ (๒) และ (๓) ต้องได้รับความเห็นชอบจากสภา

มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ ในการประชุมคณะกรรมการ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุม และทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม กรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน

ในการประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมได้ มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ ในกรณีมีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาที่เกิดจากการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาด การวินิจฉัยชี้ขาดถือเป็นสิ้นสุด

ข้อ ๑๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๔๙

(ศาสตราจารย์เกษม จันทร์แก้ว)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร